

ELEVTALE DIMISSION

Af Donna Grace Nteba, 2021

Kære ledelse. **Kære** lærere. **Kære** Haga. Og **kære** jer. Jer, der er ligesom mig – har fået en rød hue på hovedet. Bag på jeres huer står der ”Bagsværd Kostskole”, og i den er skolens logo broderet. Lad dét være et symbol på, hvad vi har lært, hvad vi har gennemgået og hvad vi har været sammen om de sidste tre år – og for nogens tilfælde, herunder mit eget, flere år. Jeg kommer til at **savne** BK, **savne** alle de skønne mennesker som jeg har mødt gennem min tid, hvis smil jeg har stødt på, i skolens største samlingsrum, nemlig gymnasiestuen. Nogen siger, at de vigtigste venner får man på gymnasiet. For nogen stemmer dette godt overens, for andre er sagen en anden, men fælles for os er, at vi kan se tilbage på en skøn tid her på BK. Om lidt når vi går ud ad døren, så vil nogen gå til venstre, andre vil gå til højre og en tredje flok vil gå ligeud. Selvom det virker skræmmende, at vi snart skal træffe en beslutning alene, så håber jeg, at I vil ligesom mig, huske tilbage på den gule bygning på Aldershvilevej, hvor vi var *en del af noget større*.

Da jeg fik at vide, at jeg havde fået æren af at holde dette særlige års dimissionstale. Så var der ét ord som jeg straks kom i tanke om, efterfulgt af mine tårer. Det var ordet sammenhold. Sammenhold fordi, at vi på BK, tværs af årgange, alder og generationer oprigtigt og helhjertet bekymre os, og er der for hinanden. Som I nok ved, så er BK et mindre gymnasium. Småt, men godt. Vi har haft muligheden for ikke at være en af mange. Vi har haft muligheden for at danne oprigtige relationer – jeg tænker ikke bare på relationen mellem lærerne og eleverne, men også den tætte relation man endda kan få med sin studievejleder. Her må jeg særligt nævne dig; Signe. Signe, hvad skulle vi elever dog gøre uden dig? Du er der for os, ja alt lige fra store til små problemer. Du

er der for os, når vi bare mangler et godt grin. Og når vi trænger til at få en løftet pegefinger på grund af for højt fravær. Uanset hvad, så har du altid været en person man har kunne komme til – og det understreger også bare, at på BK så er lærerne der ikke bare for at lære os alle begreberne udenad eller sørger for, at vi kommer ud på den anden side. Det handler lige så meget om at danne, udfordre og skabe hele unge mennesker som er i stand til at indgå og bidrage positivt i et større fællesskab.

Vi er blevet studenter i en corona tid, en historisk tid, hvor vi til trods for syv måneders hjemsendelse, ikke har været gået på kompromis med sammenholdet. Vi elever fortsatte vores mangfoldige foreningsliv, fyldt med mange kreative idéer virtuelt. Der blev oprettet virtuelle arrangementer – alt lige fra en virtuel bagedyst til en virtuel “gymnasiestue”, så man havde mulighed for at snakke sammen med sine medstuderende i pauserne, efter de lange Teamsmoduler. Udover, at coronaen lærte os at være sammen på en ny måde, så lærte den os også selvstændigt at tilegne os ny viden, og dermed være med til at give os den faglige selvstændighed og selvdisciplin det blandt andet kræver af os i vores videre studieliv, men i særdeleshed også generelt i livet. Vi kom fremragende igennem den hårde periode, og nu står vi her med det bevis som skal føre os videre i vores liv. Stort tillykke til jer studenter, der nu har gennemført gymnasiet om det så har været med 12 eller 02. For i virkeligheden så handler uddannelse ikke om tal, men om dannelse og det kan sjældent ses på eksamensbeviset. Vi har udviklet os gennem tiden til at være stærke og selvstændige individer og skal helst vokse fra hver dag der går, for som vi ved, er der nogle mennesker som går efter at blive færdiguddannede, men i virkeligheden så er de mere færdige end uddannede. Om lidt når vi går ud herfra, så lad os være opmærksomme på, hvad uddannelse kan give os hver især og benytte os af den viden og erfaring uddannelse giver os, både som mennesker som skal varetage vigtige diverse opgaver, men i aller højeste grad også som individer som skal

kunne fungere i relationer med og blandt hinanden som danske medborgere og som verdensborgere.

Jeg er i bogstaveligste forstand Haga-barn af hjertet, hvilket faktisk også står skrevet i min blåbog. Medarbejderne på skolens helt egen kostskole, har været med til at danne og forme mig til den person, det medmenneske, den student som jeg er i dag. For uden jer, havde jeg ikke stået her, og slet ikke med den stolthed og mod på livet. Nu glæder jeg mig til, hvad fremtiden bringer mig, og ikke mindst hvad den også bringer mine kære Haga-søskende, som også sidder her i dag. Uden jer, uden det sammenhold, så sad vi her alle nok ikke i dag – det kan vi være stolte af!

Når det så er sagt, så er der jo selvfølgelig ikke en kostskole uden Bagsværd Gymnasium. De to elementer hænger sammen. Efter at have gået på skolen siden 7.klasse, så er der vist ingen tvivl om, at jeg også er BK-barn af hjertet. Jeg har aldrig mødt, aldrig lært, aldrig været så heldig at få lov til at gå og være en del af et sted, hvor sammenholdet har været så stærkt. Og det uanset, om man har gået i klasse med eller haft lærerne selv. Jeg vil for evig huske den lærdom, visdom, smil og glæde ledelse, lærere, Haga og ikke mindst jer studenter har givet mig, og vi givet hinanden.

Kære ledelse. **Kære** lærere. **Kære** Haga. Og **kæreste** studenter. Selvom vi går forskellige veje nu, så husk på den vej vi tog sammen hertil – den som bragte os sammen, men nu deler sig. Hjerteligt tillykke og mon ik, vi ses snart igen. I skal have en stor tak. Tak for tilliden. Tak for respekten. Og ikke mindst tak for tre perseverando år.